

2. Кримінальний процесуальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України: кодекс від 13.04.2012, редакція від 23.05.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n1089> (дата звернення 04.06.2020 р.)

3. Зміни що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 р. № 211. URL: <https://sed-rada.gov.ua/novini-mista/informuiemo-gromadyan-shchodo-zahodiv-peredbachenih-zakonodavchimi-aktami-pro-zapobigannya-poshirennyu-na-teritoriyiukrayini-gostroyi-respiratorno> (дата звернення 04.06.2020 р.)

Марочко Аліна Анатоліївна,

курсант 2 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Захарченко Олександр Валерійович,
викладач кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ

На сьогоднішній день наша держава перебуває на шляху демократичних перетворень. Негативні процеси, що супроводжують соціально-економічні, політичні та правові зміни в Україні, викликали значне загострення криміногенної ситуації. У зв'язку з цим відбуваються й

кардинальні зміни у злочинному середовищі серед неповнолітніх, зокрема, зростає кількість злочинів, що носять не ситуативний, а умисний характер, що мають не дитячу, а дорослу мотивацію. Переважна більшість рецидивістів та представників організованої злочинності розпочинають свою кар'єру злочинця у підлітковому віці. Злочинність неповнолітніх розглядається не лише як загроза молодому поколінню, а і як загроза нормальному розвитку всього суспільства у майбутньому. Стан підліткової злочинності викликає занепокоєність та зумовлює необхідність пошуку нових засобів для її попередження, вжиття додаткових заходів з боку державних органів і громадськості, які б сприяли поступовому зменшенню злочинних проявів у середовищі неповнолітніх.

Злочинність неповнолітніх, порівняно зі злочинністю дорослих, характеризується підвищеною латентністю. Оскільки в багатьох випадках діяння, які вчинили неповнолітні особи, сприймаються як дитячі пустощі, про які, зазвичай, не прийнято повідомляти у правоохоронні органи. За оцінками експертів рівень злочинності неповнолітніх у 3–4 рази перевищує офіційно зареєстрований [3, с. 275]. На латентність злочинності неповнолітніх опосередковано вказує й те, що 3-поміж злочинів, вчинених неповнолітніми, майже 51–69 % щорічно становили тяжкі й особливо тяжкі злочини [4, с. 203].

З метою запобігання та профілактики правопорушень Кабінет Міністрів України 30 листопада 2011 року затвердив Концепцію реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень. Ідеться про негативні явища, пов'язані з поширенням дитячої бездоглядності, послабленням функцій сім'ї, зменшенням кількості позашкільних гуртків і секцій за місцем проживання (що призводить до збільшення кількості правопорушень за участю неповнолітніх та втягнення їх у злочинну діяльність) [5].

У пункті Плану 4.8 Закону України «Про Загальнодержавну програму «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини»» метою визначено профілактика правопорушень з боку дітей, значне зменшення кількості злочинів, учинених дітьми, приведення умов їх утримання у спеціальних установах для дітей у відповідність до міжнародних стандартів [6].

Значну роль у профілактиці злочинів серед неповнолітніх відіграє прокуратура. Так, за наказом Генпрокурора «Про особливості правозахисної діяльності органів прокуратури щодо захисту прав і свобод дітей» від 21.06.2011 під час організації та проведення наглядових перевірок основну увагу варто звертати на захист дитячих прав і свобод, профілактику правопорушень і бездоглядності, координацію діяльності в боротьбі з підлітковою злочинністю, дотримання законності у кримінальному провадженні справ про злочини та суспільно небезпечні діяння, вчинені підлітками та проти них [7; 8, с. 73].

На сьогоднішній день причинами виникнення підліткової злочинності є такі групи зовнішніх факторів:

– часто неповнолітні виступають потерпілими від насильства в сім'ї, знущань з боку однолітків, учителів у школах, порушення їх прав породжує прагнення дитини до встановлення «справедливості» та здійснення самозахисту;

– криза родинних відносин як важливого соціального інституту у вихованні та нормальному психічному розвитку дитини, яка сприяє руйнівному впливу на соціалізацію особистості;

– негативний вплив засобів масової інформації на формування психіки неповнолітнього, полягає у вузькому кругозорі та обмеженості розумового розвитку підлітка;

– загальна девальвація духовних і моральних цінностей, що полягає у зниженні їх престижу, та

нехтуванням не лише правовими нормами, а й нормами моралі, як наслідок, незначні форми девіації, без належної адекватної реакції соціуму («безкараності»), набувають більш суспільно небезпечних форм, трансформуючись у злочини, адже особа вважає, що й інше діяння легко «зійде їй з рук»;

– недостатній рівень самостійності, що розвиває схильність підпадати під вплив негативних груп або їх лідерів, як наслідок динаміка зростання вчинення злочинів групою осіб, організованою групою, злочинною організацією [9].

Неповнолітній вік характеризується нерозвиненістю психологічного та фізіологічного станів, відсутністю досвіду соціального спілкування, здатністю правильно оцінювати життєві ситуації, зокрема і з точки зору закону. Підлітки через свій особливий психофізіологічний стан, можуть вступати у конфлікт із суспільством, що найчастіше проявляється у вчиненні злочину [10, с. 76].

Досить часто в результаті соціалізації, внаслідок конфлікту інтересів із суспільством, з метою самоствердження неповнолітні схильні до різних форм антисоціальної поведінки, серед яких: тютюнопаління, алкоголізм, наркоманія.

Значний вплив на психіку дітей здійснюють воєнні дії та збройне насильство. Діти-переселенці, які стали безпосередніми свідками бойових дій, мають серйозні проблеми із психікою, частина з них озлобилася на людей, затаїла образу за знедолення, задрить одноліткам із будь-якого приводу, вороже налаштована на помсту та відтворення насильства. Пов'язані із збройним конфліктом наслідки психотравми дітей війни можуть проявитися із часом, що призведе до зростання кількості умисних вбивств за обтяжуючих обставин, хуліганств, серійних з'валтувань, кваліфікованих та особливо кваліфікованих розбійних нападів, викрадень людини, вимагань, поєднаних з насильством,

незаконного заволодіння транспортними засобами та інших насильницьких злочинів [9, с. 214].

Підсумовуючи все вищесказане, зазначимо, що за умов сьогодення важливе превентивне значення для зниження рівня злочинності неповнолітніх матимуть наступні превентивні заходи:

– посилити контроль за неблагополучними сім'ями, особливо звернути увагу на розвиток дітей;

– активізувати проведення круглих столів з представниками молодіжних організацій при формуванні молодіжних програм з профілактики злочинів серед молоді;

– збільшити зайнятість підлітків у суспільно корисних справах, активне залучення їх до занять спортом, мистецтвом, пропаганда здорового способу життя;

– активізувати правове виховання та освіту неповнолітніх;

– залучати до реалізації профілактичних заходів не тільки правоохоронні органи, але й громадські організації (в тому числі і дитячі та молодіжні організації), широко залучати громадян (наприклад: у громадському патрулюванні при здійсненні ситуативної превенції злочинності серед молоді).

Література:

1. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення за 2014–2015 роки // Генеральна прокуратура України: офіц. інтернет-портал. URL: <http://www.gp.gov.ua/ua/statinfo.html>.

2. Захист дітей, які потребують особливої уваги суспільства: зб. ст./ відпов. за вип. О. О. Кармазіна. Київ: Держкомстат України, 2015. 78 с.

3. Кудрявцев В. Н., Эминов В. Е. Криминология: учебник. М.: Юристъ, 1995. 512 с.

4. Криминологія. Загальна та Особлива частини: підручник/за заг. ред. С. В. Якімова, Н. Є.

Маковецької, О. М. Омельчука. Хмельницький: Хмельницьк. ун-т упр. та права, 2014. 442 с

5. Концепція реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень: затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.11.2011. Урядовий кур'єр. 2012. № 2.

6. Про Загальнодержавну програму «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини»: закон України від 05.03.2009 № 1065-VI // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1065-17>.

7. Про організацію діяльності органів прокуратури щодо захисту прав і свобод дітей: наказ Генерального прокурора України від 06.12.2014 № 16гн // Генеральна прокуратура України: офіц. інтернет-портал. URL: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=181060.

8. Кримінологія: навч.-метод. посіб./за заг. ред. В. М. Дрьоміна, Ж. В. Мандриченка, Т. В. Мельничука та ін. Одеса: Нац. ун-т «Одеська юрид. акад.», 2015. 144 с.

9. Зелинский А. Ф. Криминальная психология. Киев: Юринком Интер, 1999. 240 с.

10. Горденко С. Соціально-психологічні аспекти алкоголізму та наркоманії. Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди». 2011. Вип. 23. С.59–63.